



# ZBŮŽSKÝ ZPRAVODAJ

Vydává obec Zbůž • Číslo 1 • Ročník 11 • Leden - Březen 2013 • ZDARMA

## ÚVODNÍ SLOVO

Letošním 1. lednem oslavila naše země 20. výročí samostatné České republiky. I naše obecní periodikum – Zbůžský zpravodaj oslavil malé jubileum – 10 let vám předkládáme pomocí těchto novin informace o současném životě v naší obci a nezapomínáme i na historii Zbůžu. Když jsme vytvářeli první čísla zpravodaje v roce 2003, často jsme přemýšleli, co dát na jeho stránky, abychom zaplnili čtyři, šest stránek a nyní, po deseti letech této práce máme radost, že s námi spolupracují jak jedinci, tak i různé organizace, spolky, kteří mají zájem se prezentovat v našem zpravodaji a dnes nás moc těší, že se obsah rozšířil na deset, dvanáct stránek.

Příjemně prožité jaro a co nejvíce inspirací pro letošní prázdniny a dovolené vám všem přeje redakce Zbůžského zpravodaje.

**Obecní úřad ve Zbůžu společně s vedením naší základní školy a Komisí 760 let obce Zbůž připravil zajímavou besedu se Stanislavem Motlem, která se bude konat ve středu, 19. června 2013 v restauraci Baník. Autor televizního i rozhlasového projektu - Stopy, fakta, tajemství bude jak naši školní mládeži, tak i široké veřejnosti vyprávět o záhadách Jihlavského podzemí.**

## USNESENÍ

**z 12. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Zbůž konaného 27. března 2013 v sále restaurace Baník ve Zbůžu**

Zastupitelstvo obce Zbůž na svém zasedání projednalo a:

1. schvaluje zprávu o činnosti a postup rady obce za období od jednání zastupitelstva obce dne 12. prosince 2012 do dnešního zasedání
2. schvaluje Výroční zprávu za rok 2012 podle zákona č. 106/1999 Sb., o poskytování informací
3. schvaluje účetní závěrku Obce Zbůž sestavenou k 31. 12. 2012, přičemž výsledek hospodaření byl ve výši + 2 094 188,57 Kč
4. schvaluje v souladu s ustanovením § 44, písm. d) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) ve znění pozdějších předpisů, pořízení změny územního plánu Zbůž dle žádosti společnosti B & BC, Zbůž, Sokolská 464 s tím, že žádost o změnu územního plánu bude připojena k již schválené změně č. 1 a náklady spojené s pořízením požadované změny uhradí žadatel. Zároveň určuje starostu obce Ing. Jiřího Hájka jako kontaktní osobu pro spolupráci s pořizovatelem územního plánu
5. schvaluje navýšení rozpočtu Základní školy Zbůž, Hornická 300 o 200.000.- Kč pro rok 2013 z důvodu zajištění dalšího rozvoje základní školy
6. schvaluje přijetí darem pozemku parc.č. 1640/2 o výměře 253 m<sup>2</sup> v k.ú. Zbůž,

kteří byl oddělen geometrickým plánem č. 765-312/2012, od organizace Správa a údržba silnic Plzeňského kraje, příspěvková organizace, Škroupova 18, Plzeň do vlastnictví Obce Zbůž a pověřuje starostu obce podpisem darovací smlouvy

7. schvaluje odkup pozemku parc.č. 182/4 o výměře 10 m<sup>2</sup> a pozemku parc.č. 182/5 o výměře 851 m<sup>2</sup> v k.ú. Zbůž za celkovou cenu ve výši 24.100.- Kč od Státního statku Jeneč, státní podnik v likvidaci, Karlovarská 7, 252 61 Jeneč, do vlastnictví Obce Zbůž a pověřuje starostu obce podpisem kupní smlouvy
8. schvaluje záměr Obce Zbůž k prodeji bytových jednotek č. 83/01, č. 83/03, č. 83/06, č. 83/07 a č. 83/08 v bytovém domě Zbůž, 5. května 83 včetně příslušenství stávajícím nájemníkům ve smyslu zákona č. 72/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů a záměr k prodeji bytové jednotky č. 83/04 v témže bytovém domě, která není užívána nájemníkem
9. schvaluje záměr Obce Zbůž k prodeji pozemků parc.č. 1547/2 o výměře 68 m<sup>2</sup>, parc.č. 1547/3 o výměře 212 m<sup>2</sup> a parc.č. 1682/2 o výměře 48 m<sup>2</sup> vše v k.ú. Zbůž, které byly odděleny na základě geometrického plánu č. 769-17/2013
10. prodej bytové jednotky č. 403/02 o výměře 60,94 m<sup>2</sup> (vč. sklepa), umístěné v 1. NP budovy sestávající se z domu č.p. 403, postaveném na pozemku parc. č. 869/1

a domu č.p. 404 postaveném na pozemku parc. č. 869/2, katastrální území a obec Zbůž. K bytové jednotce náleží spoluvlastnický podíl ve výši 6094/72974 z celku ke společným částem budovy sestávající se z domu č.p. 403 a domu č.p. 404 a spoluvlastnický podíl ve výši 6094/72974 z celku stavebních parcel č. parc. 869/1, zastavěná plocha a č. parc. 869/2, zastavěná plocha, katastrální území a obec Zbůž manželům Kojzarovým, bytem Zbůž, za celkovou cenu ve výši 400.000.- Kč. Zároveň zastupitelstvo obce pověřuje starostu obce podpisem kupní smlouvy

11. považuje námitku zastupitele obce pana Ščepky k zápisu z 11. zasedání zastupitelstva obce, které se konalo 12. prosince 2012, za oprávněnou a z tohoto důvodu pověřuje starostu obce doplněním zápisu a to následovně :

K bodu 2 zápisu :

Stávající text: „...Zda je obec výlučným vlastníkem celého bytového domu“...

Nahradiť textem: „...Od kdy je obec výlučným vlastníkem bytového domu č. 83“...“

Tímto se považuje zápis z 11. zasedání zastupitelstva obce za správný a zastupitelstvo obce jej schvaluje

Ing. Jiří Hájek v.r.  
starosta obce

Josef Skála v.r.  
místostarosta obce

### 3. - 6. května - SLAVNOSTI SVOBODY 2013

Oslavy osvobození města Plzně americkou armádou

Čtyřicetileté OSLAVY OSVOBOZENÍ, nezapomenutelná atmosféra, setkání s americkými a belgickými veterány.

Více na:

[www.slavnostisvobody.cz](http://www.slavnostisvobody.cz)

# VERNEOVSKÁ CESTA KOLEM REPUBLIKY

## PŘES ČESKÉ ŠVÝCARSKO DO KRUŠNÝCH HOR

Dalšími zastávkami jsou pískovcová trojboká kaple Nejsvětější Trojice před Brtníky, svatý obrázek zasazený do skály v údolí Brtnického potoka, památník obětem pochodu smrti v r. 1945 u býv. Zadní Doubice a u Vlčí desky. To již projíždíme pískovcovými skalami v Národním parku České Švýcarsko do Doubice. Závěrem páteho úseku za chatou Na Tokáni, projíždíme postupně Táborovým, Mokřým a Hlubokým dolem na Mezní Louku, pak pěšky zajdeme k Pravčické bráně a přes Hřensko dojíždíme do Děčína, odkud se vlakem vrátíme domů.

Polovinu závěrečného šestého dílu tvoří přejezd Krušných hor v délce 130 Km od severovýchodu k jihozápadu. Krušné hory na české straně přísluší do Ústeckého a Karlovarského kraje, na německé do spolkové země Sasko. Podzimním počasím s mlhami, studeným větrem a teplotami někdy těsně nad nulou nám ukázaly, proč se tak jmenují. Z Děčína stoupáme přes Jalůvci a Mexičky na Děčínskou vrchovinu a přes Sněžník k Tiským stěnám. Dále kolem jejich Severních stěn, přes Rájec a špatně sjízdnými pasťvinami. Za Mordovskou roklí pokračujeme již Krušnohorskou magistrálou přes Adolfova a Fojtovice do Cínovce. Pak následuje za Šera

kolečko u hranic navíc a do hotelu Moldávka na Moldavě přijíždíme již za úplné tmy. Zde, po ranním nasednutí v Plzni do jiného vlaku na Prahu, bloudění u hranic nás čeká třetí překvapení a to malý řízeček za 175,- Kč. Přes německý Rechenberg, Český Jiřetín, vodní nádrž Fláje a opět po Krušnohorské magistrále obcemi Klíny, Mnišek, Nová Ves v Horách do Hory Svaté Kateřiny s dominantní kamennou rozhlednou na Růžovém vrchu, která byla po opravě a zvýšení o 20 m v r. 2002 znovu otevřena. Navštívit lze i hornické muzeum. Ještě se zajedeme podívat přes Brandov k hraničnímu přechodu Brandov/Olberhau a pak zpět a za Horou Sv. Kateřiny dále opět po Krušnohorské magistrále přes Malý Háj s pomníkem obětem války (r. 1945), Rudolice v Horách, Kalek, Načetín, Pohraniční, Jílmovou, okolo vodní nádrže Přisečnice a přes Černý Potok do příhraničního města Vejprt. V mnoha těchto obcích jsou k vidění objekty krušnohorské lidové architektury. Po průjezdu Českými Hamry stoupáme přes Loučnou svahem Klínovce (1244mm), nejvyššího vrcholu Krušných hor a potomě, v mlze a teploty okolo nuly, přijíždíme do nejvyšše položeného býv. městečka v Čechách na Boží Dar (1028 mm). Po ranní návštěvě



muzea Krušných hor a Infocentra vyjždíme po Ježiškově cestě, kde si vyzkoušíme i některé dětské atrakce. Škoda, že jsme si zapomněli vložit přáníčko do poštovní schránky Ježiškovy pošty, čímž ztrácíme možnost obdržet v prosinci dopis se zvláštním razítkem. Po Kaffenberské cestě přijedeme na Český Mlýn, stoupáme po úpatí Komářiho vrchu na roh hranice a Podlesím sjedeme do Potůčku.

Václav Straka

## ŽIJÍ MEZI NÁMI – VOJTĚCH NIESTA (1912)

Čtvrtá,  
závěrečná část

Než začnu psát další díl o nejstarším občanovi Zbúchu, panu Vojtěchu Niestovi, musím se vám přiznat, že při psaní předšlé, třetí části, kterou jste měli možnost si přečíst v posledním, loňském čísle našeho zpravodaje, už pan Niesta nežil v naší obci mezi svými nejbližšími. V době loňských prázdnin pan Vojtěch Niesto prodělal těžký úraz, po kterém následovala náročná operace. Tehdy lékaři mu doporučili, že by měl mít péči celých 24 hodin. Proto jeho rodina rozhodla, že mu najdou tu nevhodnější léčebnu pro dlouhodobě nemocné v našem širokém regionu a nakonec se rozhodli, pro tu v Černovicích u Staňkova. Celý rozhovor s panem Niestou jsem uskutečnil u něho doma před necelým rokem, u příležitosti jeho životního jubilea (poznámka redakce).

Těsně před 2. světovou válkou „V Blatnici jsem už několik týdnů nemohl sehnat žádnou práci a začínal jsem se stydět, obzvláště když už jsem byl ženatý a měl jsem rodinu. Díky přímluvě mé tchyně jsem se v roce

1938 dostal do Mariánských Lázní. Zde jsem nastoupil k jedné firmě, kde jsem vyfasoval osobní auto Praga, ale vydržel jsem tam jen pár měsíců. I když jsem měl německou národnost, necítil jsem se tam dobře“.

Přišel 15. březen 1939 .....

„26. srpna 1939 jsem dostal povolávací lístek do letecké transportní kolony 6-30 v Norimberku. Sestavovali to tehdy v Nýřanech jako vojenskou účast. Co mi tehdy první napadlo, že jsem si řekl: „To jsem to dopracoval!“

„Protože jsem byl v naší, Československé armádě poddůstojníkem, v německé armádě náš poddůstojník se rovnal našemu rotmistroví. A zase, protože jsem měl řidičský průkaz, dostal jsem se k jednomu veliteli – majorovi, který byl šéfem u aut Opel. Dělal jsem mu osobního řidiče a při jedné z mých prvních jízd mi řekl major, že jezdím pomalu, že jsem pro něho nula. A tak nato mě poslali na třítydenní kurz do Fürthu u Norimberka na garážmistra a skladníka automobilových součástek. Tam jsem strávil velkou část 2. světové vál-

ky. A pak to šlo! Belgie, Francie, Polsko, Ukrajina a až do Kazachstánu jsme se dostali. Tam všude jsme zajišťovali provoz na letištích. To už dopředu se určilo, kde bude letiště a to se muselo opravit. Tam nás poslali se všemi speciálními vozidly a do určitého termínu to muselo být hotovo. Postupně pak tam nalétávala jednotlivá letadla s doprovodem raněných, municí, potravinami, výstrojí, výzbrojí, všem možným a touto naší činností jsme museli vše zajišťovat. Měli jsme osmdesát a někdy až sto vozidel a celému tomu polnímu autoparku jsem dělal dispečera. Z Kazachstánu jsme ustupovali přes Stalingrad do Rumunska, Maďarska až na Slovensko a už si ani nevzpomenou, kde jsme konkrétně byli na Slovensku. Pak jsme pokračovali do Vídně, kde jsme byli asi tři dny v ruském zajetí a tam to nějak vyhandlovali a dostali jsme se pak do amerického zajetí a tam pro mě skončila II. světová válka. Šest let bez rodiny! Nikdo se nás neptal, jestli chceme být v té či druhé armádě. V roce 1951 si mi pozvali na Vojenskou sprá-

vu do Stříbra, kde mě degradovali z rotmistra na obyčejného vojína. Za osm odsloužených let na vojně. Za osm zbytečných let!“ Až do své smrti měl pan Niesta znaménko na své skrání, jako smutnou památku na své účinkování na východní frontě v Rusku.

Po válce se pan Niesta vrátil do Blatnice, kde chtěl převzít konzum po své tchyni. Bohužel narazil v tom smyslu, že konzum obsadil jiný člověk a navíc v té době platily jiné zákony a protože vzdoroval více, jak bylo zdrávo, dostal se za tuto „iniciativu“ na několik měsíců na Bory, kde v té době si odpykával trest i generál Heliodor Pík. Díky rodině a následně i kamarádům se postavil na vlastní nohy a šel pracovat do hutí ve Škodovce, kde vydržel pracovat až do svého odchodu do důchodu v roce 1982.

Bohužel, tato poslední část vyprávění byla bez jednoho korektury, neboť pan Vojtěch Niesto zemřel v pátek, 8. února 2013 v Domově důchodců v Černovicích u Staňkova.

Čest jeho památce

Zpracoval: R. Hrdlička

# RETROSPEKTIVY ZBŮCHU – ING. JAN HOŠEK

## ULICE NA POMEZÍ – II. ČÁST:

Pojďme se nyní již podruhé vrátit do ulice Na Pomezí a seznámit se s jejími dalšími obyvateli i s jejich osudy. Zahradu domu č. p. 283 sousedila ve své jižní části se zahradou manželů Hauerových. Bydleli v rodinném domku č. p. 262 a oba již byli velmi staří. Děda Hauer kdysi pracoval na dole, byl však sečtělý a uměl velmi dobře počítat. V době mého studia na střední průmyslové škole strojnické v Plzni pro mne vymýšlel příklady, které jsem dlouho do noci složitě počítal soustavou rovnic o několika neznámých, zatímco on je vypočítal z hlavy a na počkání. Bylo to zejména proto, že se nám, produktům tehdejšího školství, začal vlivem zpolitizovaných osnov, vytráčet selský rozum. Měli jsme hlavu plnou toho, že poručíme větru, dešti, a i když nám jinak hodná paní učitelka neprozradila, jak to uděláme, docela jsme se s tou myšlenkou ztotožnili. Také jsme žili v tom, že jednou budeme chodit pro chleba jako pro vodu, tak proč si tedy namáhat hlavu přemýšlením. Na tuhle naši soukromou matematickou olympiádu s dědou Hauerem poměrně často nostalgicky vzpomínám. Hauerovi měli dva syny, z nichž jeden po válce nějaký čas provozoval cukrárnu na zbůšské návsi. Pamatuji si na to již jen okrajově, obchod byl v přízemí domu č. p. 103, kde tehdy mimo jiné bydleli i Tesařovi, Schaffarschovi, a tuším, že i Spillerovi. Tradovalo se, že při velké povodni 13. března 1947 plavaly po návsi kremrole. Nevím, co je na tom pravdy, opakují jen to, co jsem slyšel od svých rodičů. Tato cukrárna byla zrušena 13. srpna 1954. Ze stejného zdroje také vím, že druhý syn Hauerových měl řeznictví v Horšovském Týně. Hauerovi měli vnučku Martu, provdanou jako Moulisovou, která dnes bydlí v Průkopnické ulici v domě č. p. 97. Je to hned pod domem Vicherových. Pamětníkům připomenu, že koncem čtyřicátých a začátkem padesátých let, bydleli v domě č. p. 97 manželé Matýsovi a jako podnájemníci rodina Jaroslava Vyčichla. Marta kdysi bývala vedoucí poštovního úřadu ve Zbúchu. Když jsem se ještě toulal světem a maminka již nežila, ze zbůšské pošty mi občas něco preposílali. Marta tenkrát připsala na útržek složenky tužkou „Zdraví pošta Zbúch.“ V té dálce mi to přišlo moc milé a zmírnilo to nepříjemný pocit z odloučení od mého rodného kraje, který jsem tenkrát obzvlášť silně pocítoval. Dodnes mám útržek složenky s tím pozdravem schovaný na památku. V současné době jsou vlastníky domku č. p. 262, kde dříve bydleli manželé Hauerovi, Miroslav a Ludmila Tomášková.

Za domkem Hauerových, na samém konci ulice Na Pomezí, stál domek č. p. 265, který patřil rodině Pučelíků. Pan Pučelík byl bezesporu výraznou postavou naší ulice a já jsem na něho ani po mnoha letech nezapomněl. On, ani jeho manželka, ač důchodci, nikdy nezaháleli. Pan Pučelík většinou pracoval na zahradě, na údržbě domu, nebo připravoval

dříví na zimu. Jeho žena občas vypomáhala se svojí kamarádkou paní Sukovou v lesní školce, nebo jezdila pracovat na pole do Záluží. Zbůšské ženy tam tenkrát za práci odvážel na valníku traktor Zetor Super 25, který byl majetkem Státního statku. Pan Pučelík byl velice hodný člověk, avšak nesl, když jsme se s nějakými lumpárny přiblížili k jeho bezvadně udržovanému domu. Kvůli tomu jsme jednou upravili štěpánskou koledu a zpívali panu Pučelíkovi pod oknem: „Koleda, Koleda pan Pučelík, ten má pěkný dům, když mu na něj někdo sáhne, při ruce má hůl.“ Tím jsme ho vždycky rozzlobili a on nás potom honil po ulici. Měli jsme z toho neskrývanou radost, protože jsme byli mnohem rychlejší než on a pokaždé jsme mu stačili utéci. Nebudu zastírat, že autorem té koledy jsem byl já. Jak jinak. Pan Pučelík byl vyšší postavy, avšak již dost sehnutý. Dnes, když jsem sám v jeho věku a nemohu se narovnat, říkám i po více než padesáti letech, že chodím jako pan Pučelík. Jeho konec byl velmi smutný a nikdo z nás mu ho nepřál. Zemřel totiž na tetanus. Pučelíkovi měli dceru provdanou v Plzni, jmenovala se Kaprová. Její mladší syn Václav jezdil k dědečkovi na prázdniny a často se s námi zúčastňoval našich klukovských her. K tomu účelu nám pan Pučelík udělal dřevěné meče, se kterými jsme potom šermovali. Když zemřel, jeho manželka se odstěhovala k dceři do Plzně. Dnes je vchod do bývalého domu Pučelíkových z Polní ulice a jeho vlastníkem je paní Eliška Tomášková.

Tím jsem popsal pravou stranu ulice Na Pomezí a nyní bych se chtěl zastavit u strany levé. Hned na rohu ulice Plzeňské a ulice Na Pomezí bydleli Jungovi. Bývalo to řeznictví se vším všudy a na dvoře měli dokonce i jatky. Na přelomu čtyřicátých a padesátých let se každé páteční odpoledne vytvořila na chodníku před domem dlouhá fronta na maso. Bylo to velké a pestré divadlo před téměř prázdným obchodem. Jako by to bylo večera, vidím před sebou souboj dvou ctihodných kmetů. Raději je nebudu jmenovat, protože už dávno odpočívají svůj věčný sen a tenkrát se chovali jako malé děti. Poprali se o jedno místo ve frontě, šermovali holemi a výsledkem souboje byla boule na holé hlavě jednoho z nich, velká asi jako tenisový míček. Později jsem do této fronty chodil stávat i já. Paní učitelka Klunová mne vždy v pátek uvolnila ze školy a já jsem jí po tříhodinovém stání ve frontě vítězoslavně donesl maso až domů v bláhové naději, že mi to někdy přičte k dobru. Obchod byl vykachičkován, a mne tam obzvlášť zaujala váha značky „Berkel.“ na které paní Jungová vážila maso. Několik let po válce jsme v řeznictví kromě peněz museli mít i potravinové lístky. Obdrželi jsme je v arších a doma bylo mojí výsadou, že jsem je mohl rozstříhat na jednotlivé obdélníčky. Řeznictví, kte-

ré původně patřilo Jungům, převzalo dne 15. října 1949 do své správy Západočeské konzumní družstvo. Potravinové lístky na chléb a mouku sice byly zrušeny již 1. října 1946, lístky na maso však zůstaly i nadále v platnosti. Konec lístkového systému nastal až 1. června 1953. Když mluvím o domě Jungových, nemohu nevzpomenout na malou zahrádku, která kdysi bývala na severní straně domu směrem k silnici. Pamatuji se na ni proto, že paní Jungová osázela celou její plochu jaterníky, které na jaře nádherně kvetly a tvořily souvislý fialový koberec.

Jungovi měli dvě děti, dceru Anežku a syna Zdeňka. Když jsem chodil do první třídy, Anežka už chodila do deváté. Protože moje maminka měla astma a nemohla každý den zdolávat kopec z návsi na vršek, dohlížela na mne cestou do školy Anežka. Dodnes vidím, jak mne drží za ruku a já kolem ní neposedně poskakují jako utržený ze řetězu. Později s velmi dobrým prospěchem vystudovala Vysokou školu strojní a elektrotechnickou v Plzni a provdala se za spolužáka Jana Vochoce. Oba patřili k lidem, kteří za celý život nikoho nezarmoutili. Nebylo náhodou, že při prvních porevolučních volbách do obecního zastupitelstva, obdržel Jan Vochoc absolutně nejvyšší počet voličských hlasů. Anežka spolu se svým synem vybudovala po revoluci úspěšnou obchodní firmu Vochoc – ochranné pracovní pomůcky, která sídlí na Nové Hospodě v Plzni a s druhým synem zahájili i podnikání v oblasti kovového odpadu. Geny se nepředávají, paní Jungová, která později pracovala ve skladu na letišti, byla vynikající obchodnicí a Anežka pokračovala v jejich šlépějích. Měla neobyčejný cit pro jednání se zákazníky a postupem času se stala pro chod firmy nepostradatelnou. V devadesátých letech jsme se občas setkali. Vyprávěla mi o rodičích, o chodu řeznictví, ukazovala staré fotografie. Přinesla do mého života mnoho dobrého, a proto na ni často s úctou vzpomínám. Myslí, že nejsem sám, komu opravdu chybí.

Syn Zdeněk Jung sice pomáhal rodičům v řeznictví, avšak jeho kroky ve skutečnosti směřovaly úplně jinam. Dodnes vzpomínám, jak v rádiovce s hromosvodem a v kostkované pracovní vestě, nosil půlky prasat z jatek do obchodu. Na druhé straně ho vidím v ředitelské kanceláři nýřanských Stavebních strojů, které po dlouhá léta s přehledem vedl k prosperitě. Zásluhu měl zejména na výrobě malých bagrů, které byly prodány ve skutečnosti ještě před tím, než byly vyrobeny. Když jsem jednou potřeboval něco vědět z jejich dokumentace, Zdeněk, i když byl již na zaslouženém odpočinku, mi potřebné údaje obratem sdělil. To podstatné ze svého pracovního života měl totiž uložené doma ve skřípě. Když byl Zdeněk malý, jeho nejoblíbenější hračkou bylo modré kovové autíčko, které mělo otevírací dveře a pohnutím páčky jezdilo dopředu i dozadu. V té době to byla rarita,

protože koncem čtyřicátých let, byla v obchodech auta pouze dřevěná, která se pohybovala jen tehdy, když je někdo tahal na provázku. Tohle autíčko Zdenek opatroval až do dospělosti a nevím, jestli se s ním vůbec někdy rozloučil. 3. října 2012 jsem dostal poštou úmrtní oznámení, že zemřel ve věku 80 let. Pracoval až do poslední chvíle a myslím si, že prožil skutečně plnohodnotný život.

Když jdu dnes ulicí Na Pomezí, pokaždé si vzpomenu na jejich otce pana Václava Junga. Zemřel v roce 1962, avšak již rok předtím měl silné bolesti. Vždycky čekal za oknem, až vyjdu ven, aby mne poprosil, zda bych mu opatřil prášky proti bolesti. Ty, co mu předepsal lékař, již zřejmě nestačily. Ve Zbúchu lékárna nebyla a tak jsem vzal svého mope-da a zajel mu do Nýřan pro Sedolor. Tehdy stával dvě koruny a čtyřicet haléřů. Pamatuji se, že mince byly úplně horké, jak je Václav Jung dlouho svíral v ruce, když čekal, až se objevím. Dodnes na to myslím a vidím před sebou jeho vděčné oči. Asi to z pohledu lékaře nebylo úplně dobré, avšak může někdo úplně zdravý pochopit cizí utrpení? V bolesti i ve smrti je většinou každý sám.

Další a poslední dům po levé straně ulice Na Pomezí byl vlastně dvojdomem a měl číslo popisné 314 a 315. V čísle 314 bydlela rodina Václava Brady. Bradovi měli dceru Jiřinu provdanou Telínovou a syna Zdeňka. Zdeněk bydlel doma s rodiči, zatímco Telínovi naproti našemu domu v č. p. 74, kde je dnes konzum Krakonoš. Od roku 1950 přešly matriky z farních úřadů pod obec. V kronice obce Zbúchu se dočtete, že hned začátkem roku 1950 byly na Místním národním výboru svatby prvních dvou párů. Druhým oddaným párem byli právě Zdeněk a Jiřina Telínovi, kteří měli svatbu 21. ledna 1950. Kronikář zaznamenal i skutečnost, že dostali finanční odměnu ve výši 3.000,- Kč. Pamatuji se i na otce Zdeňka Telína. Byl to velmi přísný pán, a pokud si vzpomínám, v padesátých letech byl ředitelem kina Moskva na dnešní Americké třídě v Plzni.

Dům č. p. 74 dříve patřil jejich dědečkovi panu Svobodovi. Stále ho vidím, jak v klobouku a s neodmyslitelnou holí před tím domem často sedával. Povídál si s kolemjdoucími, díval se na auta jezdící po domálické silnici a vzpomínám si, že v pátek občas stál i ve frontě na maso. Na první pohled působil velmi přísně a my jsme z něho měli respekt. Myslím však, že to byla jenom taková povrchní slupka a že ve skutečnosti měl dobré srdce. Když mu zemřela manželka, měl u jejího obrázku rozsvícené světélko a každý večer tam sedával. Tenkrát se říkalo, že tam má i její urnu s popelem, avšak nemohu to nijak potvrdit ani vyvrátit. Nás tato místnost přitahovala a tak jsme někdy večer chodili tajně nahlížet do okna. Bylo tam takové zvláštní načervenalé světlo, tehdy pro nás velmi tajemné. Neviděli jsme však nic, než sedícího smutného pana Svobodu.

Václav Brada, pokud si dobře vzpomínám, pracoval jako řidič a jeho manželka byla v domácnosti. Vidím ji před sebou, jako by to bylo včera v jejím neodmyslitelném šátku, zavázaném hluboko do čela. Na první pohled působila nenápadně, avšak byla nejen dobrou hospodyní ale i dobrou duší rodiny a dokázala se o ni postarat. Velmi často jsme si s jejích vnukem a mým kamarádem Petrem Telínem, hrávali u nich v kuchyni. Z celého zařízení kuchyně mi nejvíce utkvělo v paměti skleněné těžítko, uvnitř něhož byl zalit obrázek německého zámku s mnoha věžičkami, tuším, že to byl Ulm. Do této kuchyně se ještě vrátím v jedné z příštích kapitol mého vyprávění a to v souvislosti s prvním tranzistorovým rádiem, které jsem ve svém životě spatřil a možná i prvním tranzistorovým rádiem ve Zbúchu vůbec. Také se ještě zmíním o vztahu Václava Brady k televizním sportovním přenosům. V šedesátých letech jsem občas sehnal pro Václava Bradu a pro Zdeňka a Petra Telínovi vstupenky na fotbalové zápasy plzeňské Škodovky a oni mi tam na oplátku svezli jejich černým sedanem. Myslím, že to byla Škoda 1201. Málokdo ve Zbúchu věděl, že Václav Brada byl v mládí vynikajícím fotbalistou a sulkovským patriotem. V době své základní vojenské služby, kterou vykonával v Plzni, si odpoledne jen tak odskočil na Sulkov zatřénovat a zase běžel zpátky. Uměl výborně kopat oběma nohama a žádný brankář si před ním nemohl být jistý. Později, když už byl Václav Brada v důchodu, často sedával na lavičce před garáží na dvoře jejich domu. K tomu dvoru neodmyslitelně patřil trpaslík, který tam stojí dodnes a také neúplatný pes, německý ovčák Lord. Svoji neúplatnost dal jednou velmi intenzivně najevo naša kamarádce Květě, která z Čelákova jezdila do Zbúchu na prázdniny k Jungům. Později, když už jsem ve Zbúchu nežil a přijel jsem domů na návštěvu, vždycky jsem si na chvíli sedl s Václavem Bradou na tu lavičku a vzpomínali jsme na časy dávno minulé. Jednou mne Václav Brada řekl „A víš Honziku, že už mi bude osmdesát let?“ V tom okamžiku jsem si snad poprvé v životě uvědomil, jak ten čas nezadržitelně letí. Často vzpomínám i na jejich syna Zdeňka. Život mu však nenadělil mnoho času. Zemřel v říjnu 1973 ve věku pětácti let.

V druhé polovině dvojdomu bydleli manželé Josef a Božena Svobodovi. O postoji paní Svobodové k mé osobě jsem se už zmínil, když jsem popisoval, jak jsem po cestě z mateřské školy zinkasoval řidiče u benzinové pumpy, kterou tehdy Svobodovi obsluhovali. Možná, že za tím postojem nebyla ani tak ta pumpa, jako spíše negativní postoj paní Svobodové k životu obecně. Jeho poslední úsek strávil v domově důchodců v Horní Bříze, kde žila ještě mnoho let. Af jsem byl ve světě kdekoli, pokaždé jsem poslal vánoční, případně velikonoční pohlednici bývalým sousedům, kteří v době mého dětství žili v ulici

Na Pomezí. Výjimkou nebyla ani paní Božena Svobodová. Na žádnou z patnácti pohlednic, které jsem jí do domova důchodců v Horní Bříze poslal, jsem však odpověď nedostal. I přes to, že jsem byl jeden z mála, nebo možná dokonce jediný, kdo jí pravidelně psal a že na pohlednicích byla zpáteční adresa. Takový už je život a člověk nemůže druhého člověka soudit, aniž by věděl, jaké břemeno v sobě ve skutečnosti nese. Její muž Josef, zvaný Balda, jezdil se starou požární stříkačkou Klóckner, která měla prezdivku úplně stejnou jako on. Nemohu však zodpovědně říci, zda stříkačka dostala jméno po Josefu Svobodovi, či zda tomu bylo naopak. Sám jsem v ní jednou za odměnu jel, když jsme jako děti pomáhali uhasit požár, který tehdy vypukl v lese „U Straků.“ O tom se podrobněji zmíním v jedné z následujících kapitol, která je věnována požárům v obci a smrti velitele hasičů Václava Niedermayera. Na Josefa Svobodu mám z dětství jednu nezapomenutelnou vzpomínku. Bylo to na Nový rok 1955. Všichni v ulici už seděli u Novoročního oběda, zatímco Josef Svoboda se kolem půl jedné odpoledne teprve vracel domů ze silvestrovských oslav. Tehdy v rozhlasovém Silvestru 1954, moderovaném Rudou Stolařem, poprvé zazněla píseň „Ane, ane, anekdoty, ty má každý rád...“ Josef Svoboda šel unaveným krokem po chodníku kolem Jungovic zahrady a zpíval si nahlas právě tuhle píseň. Nevím proč, avšak právě tehle okamžik mi nesmazatelně utkvěl v paměti a je to moje snad nejživější vzpomínka, vztahující se k jeho osobě. Tenkrát mne byla jako malému chlapci nepochopitelná jeho veselost, protože jsem si pod vlivem různých kreslených vtipů v Dikobrazu představoval paní Svobodovou, jak číhá za dveřmi s pověstným válkem na udule.

A tady už končí moje vyprávění o ulici Na Pomezí. Kdykoli sem dnes vstoupím, začnou se přede mnou jako apoštolové na gigantickém orloji objevovat lidé, kteří tady kdysi žili, a já společně s nimi kráčím proti proudu času a vracím do dob dávno minulých. S přibývajícím věkem, místo abych na ně zapomněl, vidím je stále zřetelněji, se všemi jejich radostmi a bolestmi. Jako by to bylo včera, slyším žvatláni housátek, která se pásala na travnatých částech ulice Na Pomezí a na tváři cítím teplý jarní vítr, stejně jako tenkrát v dobách mého vzdáleného dětství. Neumím tenhle stav duše dost dobře popsat a tak si na závěr této kapitoly dovoluji vypůjčit slova spisovatele a básníka Jana Nerudy: „Hledí-li člověk cestou k blaženosti dětství a dívá-li se na svůj život zpět, vidí řetěz událostí jako proud děje, v němž vyniká ostrůvek buď svěží a zelený nebo náhrobky znamenány. Vidí na těch ostrůvcích lidi, kteří se mu v lásce nebo zášti vstřípli do paměti, jak je život po čase objevuje tomu, kdo již stojí vzdálen.“

Konec 2. části



**30. 4. ČESKÝ ROK NA VSI - Tradiční Velikonoce na statku Lüftnerka,**  
čarodějnické odpoledne (čarodějnice a čarodějové vstup zdarma) ZOO Plzeň



# CO SE DĚJE V POSLEDNÍ DOBĚ S POČASÍM ?

V poslední době si často kladu otázku a zároveň vzpomínám na svá dětská léta, jak jsme si jako děti více užili zimních radovánek, že tehdy zima byla zimou a když napadl sníh, že snad vydržel od Vánoc po první březnové dny, kdy se už pomalu hlásilo jaro. Pozorují, že v posledních letech tomu tak není. Dokonce i na horách je nedostatek sněhu, když čteme v denním tisku, jak majitelé vleků či restaurací např. na Šumavě prodělávají.

Navíc ta letošní zima je taková divná. Divná v tom, že uprostřed zimy byste si mysleli, že budou typické, drsné podmínky a místo toho registrujeme teplotní rekordy, kdy je plus osm deset stupňů Celsia a během několika hodin se teplota vrátí do zimního průměru. Pojďme do historie, abychom pomocí statistik společně nahlédli, kolik v našich zeměpisných šířkách např. před více jak 70 léty napadlo sněhu či jak dlouho tento sníh vydržel.

Největší výška sněhové příkrývky :

Rok	1940	1945	1950	1955	1960	1965	1970	1975
	28 cm	25cm	21cm	24cm	30cm	59cm	70cm	28cm
Rok	1980	1985	1990	1995	2000	2005	2009	
	28cm	21cm	20cm	22cm	30cm	41cm	52cm	

Průměrný roční počet dní se sněhovou pokrývkou :

1935 - 1944 ...	77 dní	1975 - 1984 ...	67 dní	2005 - 2009 ...	33 dní
1945 - 1954 ...	71	1985 - 1994 ...	50	1955 - 1974 ...	63
1995 - 2004 ...	65				

Zpracoval: R. Hrdlička

## KOUSEK ZA HUMNY

Vzdušnou čarou asi čtyři kilometry západně od Zbůchu leží barokní kulturní památka, vrchnostenský hospodářský dvůr Gigant. Jeho založení se datuje do 13 století, ale dvůr bude s jistotou ještě daleko starší. Ke dvoru přislušelo asi 470 hektarů převážně zemědělské půdy, patřil tedy mezi největší hospodářské objekty chotěšovského kláštera a robotní povinnost k němu měla celá řada okolních obcí. V 17. století po třicetileté válce byl dvůr přestavěn a zbudován malý zámček propojený s budovou sýpek. Proto, že měl i zámek kapli, sloužil církevním obřadům. Interiéry v prvním podlaží byly vyhrazeny pro lovecké oslavy. Ve dvoře se chovaly převážně ovce, později i jiná hospodářská zvířata. Byl důležitou ekonomickou součástí chotěšovského kláštera. Další vyprávění o časech minulých by bylo na knihu a tak přeskakují několik století a pokračují až stoletím dvacátým a současností. Od roku 1822 až do roku 1918 vlastnila dvůr rodina Thurn Taxis. Od ní nabývá dvůr správce (ředitel) dolů ve Zbůchu ing. Jan Kotiš s manželkou. V roce 1935 kupují dvůr naši prapředci pan Karel a Milada Zimovi. V roce 1948 jim byl však dvůr zestátněn. Lidé, kteří následně ve dvoře 45 let hospodařili, zničili tuto kulturní památ-

ku tak, že v roce 1993 byla před zánikem. Do dvora Gigant se vrací potomci původních vlastníků a začíná velice náročná záchraná této kulturní památky, která pokračuje



i v současné době. 20 let rekonstrukcí, renovací a obnovy přináší radost nejenom majitelům Gigantu, ale také všem návštěvníkům, kteří dvůr navštíví ať při konání kulturních akcí nebo jen tak při provozování rekreační turistiky pěšky nebo na kole. Rádi Vás přiví-

táme na všech našich akcích, ať je to rekreační rybolov, posezení u Dvorského rybníka nebo na koncertech předních českých zpěváků a muzikantů. A kde se tedy vlastně dvůr Gigant nachází? V Záluží, kousek od Kotovic, tedy i kousek od Vás."

Ivan Korec



### Z historie:

### Sportovní událost po osvobození Zbůchu

Již krátce po osvobození naší obce 6. června 1945, se sešla ustavující schůze SK Sparta Zbůch. Prvním soupeřem po osvobození bylo fotbalové mužstvo SS Černá u Staňkova, nad kterým naši chlapci zvítězili 10:3. V té době má náš sportovní klub 123 členů, je registrováno 29 hráčů a 14 dorostenců.

Navštivte: [www.zbuch.cz](http://www.zbuch.cz)  
[www.banikzbuch.wz.cz](http://www.banikzbuch.wz.cz)

Ve dnech 26. a 27. března 2013 byla výluka na železniční trati Plzeň - Domažlice v úseku vlakových nádraží Nýřany - Stod. Vybudováním nové komunikace kolem železniční trati v úseku mezi ulicemi P. Bezruč a Nádražní, bylo umožněno zajíždění náhradní autobusové dopravy k vlakové zastávce ve Zbůchu. Tím byl odstraněn letitý problém, kdy autobusy při výlucce na železniční trati stávaly na autobusové zastávce u školy. Jiří Hájek, starosta



# 15. BŘEZEN 1939 - 74 LET OD OBSAZENÍ ČSR

## JAK BYLI VYHÁNĚNI ČEŠI ZE SVÝCH DOMOVŮ - 1. ČÁST

V několika dnech, počínaje 1. říjnem 1938, bylo zabíráno území, které mělo připadnout podle Mnichovské dohody Německu. Do 10. října obsadilo německé vojsko území, které určila rozhraniční komise v Berlíně. Později došlo ještě k některým dílčím hraničním úpravám. Po 10. říjnu byla Plzeň ze tří čtvrtin obklíčena zabraným územím, hranice mezi Německem a ČSR se přiblížily do těsné blízkosti města. Koncem října přinášel denní tisk zprávy o vypovídání českých obyvatel v různých obcích za okupační čarou a to někdy i z těch, kde byla česká většina. Lhůta k opuštění byla 24 nebo 48 hodin, kdo byl neuposlechl, měl být vystěhován nuceně. Mnohde však utíkali Češi sami, aby si zachránili alespoň holý život a dokonce už i před Mnichovem. Jiní, poněvčí zemědělci, v okupovaném území přežili až do konce vál-

ky, většinou za tu cenu, že děti musely chodit do německých škol.

Zábrana měla být území s německou většinou. V mnoha případech, kde byla česká většina, se přihlíželo ke sčítání obyvatel z roku 1910, kdy tam ještě Němci většinou byli, ale mnohdy ani tehdy ne. Na připomínky z české strany nebyl brán zřetel. A tak například v zabraném soudním okrese Dobruška bylo 7.948 Čechů a 5.576 Němců. V samotných Dobruškách bylo Čechů 2.654, Němců 2.334. V Nýřanech již v roce 1880 bylo 2.604 Čechů a 1.647 Němců. Ve Zbůchu 1.407 Čechů a jen 591 Němců. V Malesicích, v současnosti jedné z plzeňských čtvrtí, 525 Čechů oproti 84 Němcům. Tyto počty pocházejí většinou ze sčítání lidu z roku 1930.

Na základě definitivních protokolů o určení hranic podepsaných v Berlíně, 21. listopadu

došlo ještě od 23. 11. 1938 k dalším územním změnám. V jejich rámci bylo např. zabráno území na Domažlicku se 60 tisíci obyvateli. Byly zde chodské obce Babylon, Chodov, Klenčí, Česká Kubice, Pec, Postřekov a Trhanov, kde ve skutečnosti žádní Němci nežili. Chodové tehdy alespoň odstěhovali Baarův pomník a muzeum ze zabraného Klenčí do Domažlic, aby se nedostaly do rukou Němcům. Kdo z Čechů chtěl později Němci okupované území opustit, musel mít od německých úřadů potvrzení o zaplacení daní a prohlášení, že nevyváží valuty, drahé kovy, starožitnosti a soupis stěhovaných věcí.

Stanislav Bukovský  
člen Oblastního výboru Českých bojovníků  
za svobodu v Plzni

## HASIČI SDH ZBŮCH NA ZAČÁTKU ROKU 2013

Nový rok začal pro SDH Zbůch svoláním Výroční valné hromady, která se uskutečnila 19. 1. 2013 od 17.00 hodin v restauraci Baník. Na Výroční valné hromadě náš sbor, spolu s ostatními hasiči okrsku Nýřansko, s představiteli Obecního úřadu a dalšími milými hosty, zhodnotil naši činnost za rok 2012. Poté večer následoval hasičský bál, nejen pro hasiče, ale pro všechny, kteří si rádi zatancují a pobaví se. K tanci a poslechu hrála skupina Akuma z Plzně. Vysoká účast, sál zaplněný do posledního místa, bohatá tombola a spokojené úsměvy lidí svědčily o tom, že naše činnost pro veřejnost není zbytečná. Chtěli bychom touto cestou poděkovat také všem sponzorům, kteří náš sbor v uplynulém roce podpořili. 9. 2. 2013 se rovněž naši hasiči zúčastnili na Výroční valné hromadě okrsku Nýřansko, spojené s hasičským balem.

Není ale vše jen o zábavě, takže členové výjezdové jednotky se hned po Novém roce pustili opět do práce. Absolvovali už několik výcvikových školení v rámci okrsku a mnoho dalších hodin výcviku mají ještě před sebou. Rádi bychom, aby náš sbor byl schopen vždy úspěšně zasahovat, ať už při požáru či živelní pohromě, nebo při jiné pomoci občanům a obci. Také bychom rádi dobře reprezentovali naši obec na hasičských soutěžích.

Nedílnou součástí činnosti našich hasičů je i práce s dětmi, protože v nich je budoucnost našeho sboru. Proto se snažíme naučit naše mladé hasiče co nejvíce, aby jednou byli připraveni nahradit starší hasiče v zásahové jednotce. V Kroužku mladých hasičů je letos 21 dětí, 9 starších a 12 mladších. V kroužku se mladí hasiči naučí základy hasičské problematiky a to jak po teoretické stránce, tak i v praxi a své znalosti mohou ukázat při hasičských soutěžích. Ale práce v kroužku není jen o hasičských záležitostech. Děti se zúčastňují i mnoha kulturních akcí a výletů.

Na Výroční valné hromadě samozřejmě úvod patřil dětem. Nejmladší děti slavnostně složily Slib mladého hasiče. Starší děti předvedly ukázkou alespoň části toho, co se naučily. Ukázaly přihlížejícím ošetření a transport zraněného, taktiku při hašení požáru a práci s hadicemi.

Děvčata předvedla taneční číslo na moderní hudbu. To, že jejich vystoupení mělo úspěch, dali všichni přihlížející najevo dlouhotrvajícím potleskem.

Dospělí hasiči měli svůj bál na Výroční valné hromadě, ale ani děti nepřišly zkrátka. V březnu pro ně Sbor dobrovolných hasičů uspořádal v restauraci Baník maškarní ples. Zúčastnili se jak mladí, tak i dospělí hasiči. Pro děti bylo připraveno mnoho soutěžních disciplín, při kterých si zasoutěžily a znamenitě se pobavily. Děvčata byla nejvíce vidět při taneční soutěži. Postupně se do tance zapojily všechny děti, většinou v povedených maskách. Rovněž dospělí hasiči přišli v maskách a za dobré výkony při soutěžích odměnili děti sladkostmi. Na závěr proběhlo také vyhlášení nejlepších masek.

Stejně jako u dospělých, tak i u dětí není vše jenom o zábavě. Na pravidelných schůzkách se děti učily nové dovednos-

ti a probíhal i praktický výcvik. Své znalosti si mladí hasiči mohli ověřit například na bran-né soutěži v Oboře. Trasa vedla lesem, kde pro děti byly připraveny různé úkoly. Například střelba ze vzduchovky a z luku a také šipky. Také byla prověřena jejich znalost hasičích přístrojů, topografie a mnoho dalších úkolů z hasičské problematiky. Pro děti je připraveno na letošní rok mnoho dalších akcí a hasičských soutěží. Nic nás dospělá nepotěší více, než dětský úsměv a radost. Pak vidíme, že naše práce není zbytečná.

Děti se schází v hasičské zbrojnici vždy ve středu od 16.00 hodin. Kdo z rodičů bude mít zájem, může se přijít se svými dětmi podívat, jak schůzky probíhají. Pokud to děti zaujme, může je přihlásit na hasičský kroužek. O dalších akcích se zmíním opět v příštím čísle zpravodaje.

Těší se na Vás jednatelka SDH Zbůch  
Věra Kaliská.



# HLÁSÍ SE HASIČI Z ČERVENÉHO ÚJEZDA ...



V sobotu 20. ledna proběhla v hasičské zbrojnici v Červeném Újezdě Výroční valná hromada SDH Červený Újezd. Účast asi 50 hasičů a hostů.



V sobotu 27. ledna jsme byli s hasičskými dětmi v lese, kam jsme donesli **nový krmelec** a krmení pro zvěř.

Krmelec jsme vyrobili, abychom měli kam uložit seno pro zvěř.



2. února jsme uspořádali odpoledne Maškarní rej pro děti a večer pro dospělé. Celý den i noc hrál k tanci DJ Honza z Prahy.

Pro děti bylo připraveno mnoho soutěží a samozřejmě vyhlášení nejlepších tanečniců a masek. Rej masek se moc povedl, děti byly spokojené a šťastné, že si odnesly spousty odměn. I pro dospělé bylo připraveno několik soutěží.

## HASIČSKÝ BÁL



SDH Červený Újezd uspořádal hasičský bál 2. března v restauraci Baník. Přišlo přes 100 lidí, hrála skupina Pája. Děvčata z místní základní školy pod vedením paní učitelky Kašpírkové předvedla své dovednosti se švihadly. Předtančení provedla skupina „Bábidou“ z Chotěšova. Jako každoročně byla oblíbená Dámská volenka a samozřejmě nechyběla bohatá tombola.

*Pavla Spillerová*

## OSLAVA DNE ŽEN

Kolektiv Mladých hasičů z Červeného Újezda uspořádal v neděli 10. března oslavu Dne žen. Společenská místnost místní has. zbrojnice byla zcela zaplněná, žen se sešlo asi čtyřicet. Připravili jsme pro naše oslavenkyně občerstvení. Z největší míry se na něm podílela paní Sta-

nislava Eggermayerová, které bychom touto cestou chtěli moc poděkovat! Děti měly připravené půlhodinové pásmo písniček, básní a tanců. Tématem pásma byl „Život“, jednalo se o takový průřez životem. Začaly od zrození, přes předškolní a školní roky, přes léta puberty,

dospívání až k dospělosti a podzimu života.

Ženy byly z vystoupení nadšeny a už se těší na příští rok.

Ráda bych, jako vedoucí, pochválila všechny děti za jejich šikovnost.

*Pavla Spillerová*

## HURÁ NA HORY ...

Lyžařská škola oddílu Lokomotiva Plzeň (skiloko.cz) i letos nabrala do své školy lyžování na 50 dětí. Pod vedením instruktora ze Zbúchu i dalších se uskutečnil již 33. ročník této populární lyžařské školy. Více jak 15

dětiček bylo ze Zbúchu a jeho okolí. Jen z rodiny od Dolejšů se zúčastnilo 6 dětí. Letošní lyžování ve Ski areálu Špičák nás po dobu šesti sobot hostilo velmi příznivými sněhovými podmínkami.

*Zdeněk Kleistner*



## VELIKONOČNÍ INSPIRACE

Po sportovním dnu, který v loňském roce na podzim uspořádala místní TJ Sokol ve spolupráci s Klubem Věcí Veřejných ve Zbúchu, byla jejich

další akcí tzv. Velikonoční inspirace. Tato akce, zaměřená na svátek jara, se konala v pátek, 29. března 2013 v restauraci Baník, kam byli pozvá-

ni rodiče a jejich děti. Ty, za pečlivého dozoru svých rodičů, vyráběly kraslice různými technikami a další dekorativní předměty s velikonoční tematikou.

*Lydie Bayerová*

## V NAŠÍ OBCI PŮSOBÍ ORGANIZACE CENTRUM PEČOVATELSKÝCH A OŠETŘOVATELSKÝCH SLUŽEB MĚSTA TOUŠKOV

Tato služba je terénní a cílem je, aby lidé v nepříznivé zdravotní či sociální situaci setrvali co nejdéle ve svém přirozeném sociálním prostředí v jejich domovech se svou rodinou či blízkými. Tato služba zahrnuje např. úklid domácnosti, žehlení prádla, běžný nákup, rozvoz jídla, ale i pomoc při osobní hygieně (koupání), doprovod k lékaři

a mnoho dalších. Svým klientům poskytuje i poradenskou službu, pomáhá Vám se žádostmi na různé dávky, např. příspěvek na péči, příspěvek na mobilitu a jiné.

Blíže informace na telefonním čísle 774 483 703 koordinátorka Jana Mudrochová nebo email: ps2@pecovatelskaslužba.cz

# NABÍDKA RŮZNÝCH AKCÍ BĚHEM 2. ČTVRLETÍ 2013 V NAŠEM REGIONU

- 1.4. **Apriliáda** aneb zahájení turistické sezóny v Plzni a Plzeň. kraji - Náměstí Republiky v Plzni  
**Rozhledna Křížový vrch** u Stoda - otevřena od dubna do konce října SO, NE, svátky - 10.00 - 17.00 hod. (provozuje MKS Stod)
- 6.4. **Otevírání kláštera** v Chotěšově - koncert souboru CARMINA v 15.00 hod. (otevření nové expozice hasičského sboru v Chotěšově)
- 13.4. **Taneční soutěž** ve standardních a latinskoamerických tancích v KD ve Stodě od 10.00 hod.
- 16.4. **Steve Lichtag: Aldabra** - cesta k ostrovu snů - beseda s promítáním od 19.00 v Měšťanské besedě v Plzni
8. - 20. 4. **22. Historic Vltava Rallye**  
Mistrovství Evropy historických automobilů PAMK Klatovy
18. - 20.4. **48. Rallye Šumava Klatovy** - Mezinárodní MR ČR PAMK Klatovy
- 19.4. **Integrovaný záchranný systém** dětem aneb ukázky záchranných a bezpečnostních složek - areál koupaliště Podhájí u Horšovského Týna od 13.00 hod.
- 20.4. **Plzeňský Den země a Ptáci sobota** - celodenní naučné soutěžní program v Kilometrovce - ZOO Plzeň
- 20.4. **Slavnostní zahájení pivní sezóny 2013** - 15. Ročník Chodovar cup Rodinný pivovar Chodovar, restaurace Stará sladovna od 12.00 hod.
27. - 28.4. **Den ve vzduchu** s Rádiem Kiss Proton - Letiště Aeroklubu Plasy
27. - 28.4. **Výstava tulipánů** - vystavuje Pavel Novák po oba dva dny otevřeno od 10.00 - 17.00 hod. v rodném domě A. Němejce v Nepomuku
- 30.4. **Český rok na vsi** - Tradiční Velikonoce na statku Lúftnerka, čarodějnické odpoledne (čarodějnice a čarodějové vstup zdarma) ZOO Plzeň
- 30.4. **Jakub Vágnér: Extrémní rybolov ve světě**, beseda s promítáním Měšťanská beseda v Plzni od 19.00 hod.
- 30.4. **Slet čarodějnic** na Křížovém vrchu (hry, soutěže, vyhlášení nejlepší čarodějnice, hudba, táborák - pořádá MKS ve Stodě od 20.00 hod.)
3. - 6.5. **Slavnosti svobody 2013** - Oslavy osvobození města Plzně americkou armádou
11. 5. **Zahájení turistické sezóny** - Město Klatovy
18. - 19.5. **Nepomucká svatojánská pouť** - Město Nepomuk
23. - 25.5. **Mezinárodní rallye Wiesbaden** - rallye pravidelnosti - PAMK Klatovy
- 24.5. **Noc kostelů** - Farní kostel v Chotěšově
- 25.5. **První rozmarné hraní** na Statku Gigant v Záluží u Stoda od 19.00 hod. (účinkují: Hradišfan, Eva Martinová a Jamie Marschall)
- 1.6. **20. ročník AUTHOR Král Šumavy MTB 2013** (závod je součástí série Author marathon Tour 2013 - Triatlon klub Klatovy)
1. - 3.6. **Výstava kaktusů a sukulentů** - Sokolovna v Rokycanech
7. - 9.6. **Štítý stříbrného lva** (3. ročník unikátní akce dobového středověkého vojenko - hospodářského ležení z časů Lucemburků - Středověký hrad a podhradí, tak jak kdysi opravdu vypadaly - Hrad Velhartice)
- 8.6. **XI. Ročník jízdy Klatovskem** - Mezinárodní jízda historických vozidel - PAMK Klatovy
14. - 16.6. **Historický víkend** aneb Strašidla a mumraje plzeňské

## VOLBA PREZIDENTA REPUBLIKY, KONANÁ VE DNECH 11. - 12. 1. 2013 V OBCI ZBŮCH

	Okrsky	Voliči	Vydané	Volební	Odevzdané	Platné	%platných
	Počet	Zprac.	v seznamu	obálky	účast v %	obálky	hlasů
1. Kolo	3	3	100	1735	976	56,25	974
2. Kolo	3	3	100	1760	943	53,58	939

Číslo	Kandidát	Navrhující strana	Politická příslušnost	1.Kolo		2.Kolo	
				hlasy	%	hlasy	%
1	MUDr. Roithová Zuzana	Občan	KDU-ČSL	29	2,98%	X	X
2	Ing. Fischer Jan, CSc.	Občan	BEZPP	188	19,32%	X	X
3	Ing. Bobošíková Jana	Občan	SBB	26	2,67%	X	X
4	Tafána Fischerová	Občan	KH	30	3,08%	X	X
5	MUDr. Sobotka Přemysl	Poslanci	ODS	37	3,80%	X	X
6	Ing. Zeman Miloš	Občan	SPOZ	258	26,51%	615	65,70%
7	Prof. JUDr. Franz Vladimír	Občan	BEZPP	69	7,09%	X	X
8	Dienstbier Jiří	Senátoři	ČSSD	189	19,42%	X	X
9	Schwarzenberg Karel	Poslanci	TOP 09	147	15,10%	321	34,29%

## NÁŠ SLOUPEK

Finance během posledních 90 let u nás. Pojďte se mnou do historie našeho státu a ukažme si na několika příkladech, jaké byly vysoké výdělky v jednotlivých profesích a kolik si toho mohl koupit obyvatel v této zemi a v dané době za 100.- Kč

ROK 1921

V roce 1921 si například kancelářský úředník vydělal mezi čtyřmi až sedmi tisíci korunami za rok, vyšší úředník okolo dvaceti tisíci korun. Na jednu stokorunu tedy níže postavený musel pracovat v průměru 45 hodin, lépe placený kolega necelých třináct hodin.

ROK 1921

Zboží cena v korunách kolik se dalo koupit za 100 korun

Mléko ( 1 l ) 3,30.- ..... 30 litrů  
Vejece ( kus ) 1,20.- ..... 83 vajec  
Másló ( kg ) 48,80.- ..... osm čtvrtek  
Pivo 10 ( 0,5 l ) 1,60.- ..... 62 půllitrů  
Hovězí zadní ( kg ) 15,95.- ... 6,3 kilogramu  
Pánské boty 216,.....20.-

.....20.- necelá polovina bot

Vstupenka do divadla 10.- .. 10 představení  
Stříhání pánských vlasů 4. .... 25 návštěv u holiče

Příště: Rok 1929

Zpracoval: R. Hrdlička

## NAŠI JUBILANTI

DUBEN

Marie Baxová  
Jiřina Pomajbíková  
Zdeňka Zajptová  
Vlasta Lischková  
Růžena Egrtová  
Olga Holubová  
Antonín Böhm  
František Wohlgemuth  
Jaroslav Vladař



ČERVEN

Věra Kučerová  
Petr Schaffarsch  
Jindřich Vodička  
Jana Siliiová  
Jaroslava Svárovská  
Miroslav Moulis  
Miloslava Špačková  
Karel Pavlík  
Květoslava Kufnerová



KVĚTEN

František Těžký  
Helena Birnbaumová  
Eduard Janka  
Rudolf Froschauer

Naše jubilanty uvádíme od jejich 65. narozenin (poznámka redakce)

## UPOZORNĚNÍ !

Upozorňujeme občany, kteří doposud nezaplatili za psy za rok 2012, aby tak učinili do konce května 2013.

Obecní úřad ve Zbůchu



Letošní dětský karneval Mateřské školy „Pohádka“ ve Zbúchu, který se uskutečnil ve středu 20. února ve školní jídelně, proběhl v režii Divadélka BUBLINKA pod vedením pí. Miškovské. Dětičky pod jejich vedením plnily různé veselé úkoly a součtěže a co je důležité, že si toto středeční odpoledne všichni moc užili.

R. Hrdlička



## PŘIPOMENULI SI 70 LET OD NÁLETU NA MĚSTO DOBŘANY

Dobřany si v sobotu, 13. dubna 2013 připomenuli 70. výročí náletu na město. Komponovaný pořad k jubileu se uskutečnil v kině Káčko. Zde proběhla výstava dobových fotografií a dokumentů a především zajímavá přednáška Karla Fouda ze Zbúchu, vědeckého pracovníka Státního památkového ústavu v Plzni, na téma : Nálet na Dobřany v dubnu 1943.



## VÝLET DO METROPOLE BAVORSKA



Po posledním výletě našich fotbalových fanoušků ze Zbúchu v září 2011 do italského Milána, kde tehdy shlédli atraktivní utkání Ligy mistrů mezi domácím AC Miláno a Viktorií Plzeň, nyní se podobná skupinka

našich fanoušků vydala do metropole Bavorska, aby zde shlédla stejně důležité utkání letošního ročníku Ligy mistrů mezi Bayernem Mnichov a Arsenalem Londýn s naším reprezentačním kapitánem, Tomášem Rosickým.



## SETKÁNÍ DVOU GENERACÍ V EMOTIVNÍ PŘEDVÁNOČNÍ DOBĚ DNE 17. PROSINCE 2012 V JEDLIČKOVĚ DOMĚ VE ZBŮCHU

Vystoupení patnácti dětí předškolního věku z Mateřské školy ve Zbúchu bylo obdivuhodné. Jejich bezchybný recitační a pěvecký přednes za doprovodu varhan, předání dárečků zhotovených ve školce a příkladné chování i vystupování děvčátek a chlapců vyvolalo dojetí ve všech tvářích našich klientů i pracovníků. Jako poděko-

vání za vystoupení dostaly děti od našich seniorů vlastnoručně pečené vánoční cukroví, které dětem moc chutnalo.

*Uznání a poděkování paní ředitelce Mateřské školy ve Zbúchu Bc. Naděždě Bacíkové a učitelkám paní Martině Poláčkové a paní Věře Kantové.*

Jaroslav Jedlička



HRADIŠŤAN  
Jiří Pavlica



**PRVNÍ  
ROZMARNÉ HRANÍ  
NA STATKU GIGANT  
V ZÁLUŽÍ U STODA  
V SOBOTU 25. KVĚTNA  
OD 19.00 hod.**

Učinkují:

Hradišťan Jiřího Pavlici,  
Eva artinová,  
Jamie Marschall

# STAVEBNÍ ÚPRAVY, PLÁNOVÉ V AREÁLU PREFA ZBŮCH SPOLEČNOSTI B&BC

V současnosti připravujeme dvě, vzájemně provázané akce. Jsou to tyto stavby:

- 1) „Rekonstrukce sjezdu do areálu Prefa Zbůch“
- 2) „Výroba betonových prvků Prefa Zbůch – Rekonstrukce areálu – II. etapa“

V rámci těchto stavebních úprav dojde k rekonstrukci a obnově některých nevýrobních částí areálu Prefy.

V rámci akce „Rekonstrukce sjezdu do areálu Prefa Zbůch“ dojde k rekonstrukci a přesunu stávajícího vjezdu do areálu. Tento bude posunut cca. 40 metrů směrem na sever, tedy dále od obytné zástavby obce Zbůch. Důvodem posunu je zlepšení areálového systému dopravy a vnitřních komunikací a zvýšení bezpečnost silničního provozu.

Z hlavní komunikace bude nově k vjezdu do areálu Prefy vybudován nový samostatný odbočovací pruh, před vjezdem do

obce vznikne nový dělicí ostrůvek s nízkou okrasnou zelení, čímž bude dosaženo optického zúžení komunikace a z toho vyplývajícího zklidnění a zpomalení dopravy při vjezdu do obce.

V rámci akce „Výroba betonových prvků Prefa Zbůch – Rekonstrukce areálu – II. etapa“ budou rekonstruovány skladové, manipulační a komunikační plochy v areálu, v rámci kterých dojde i k obnově rozvodů podzemních areálových inženýrských sítí (splašková a dešťová kanalizace, areálový plynovod a vodovod, rozvody elektřiny a datové rozvody).

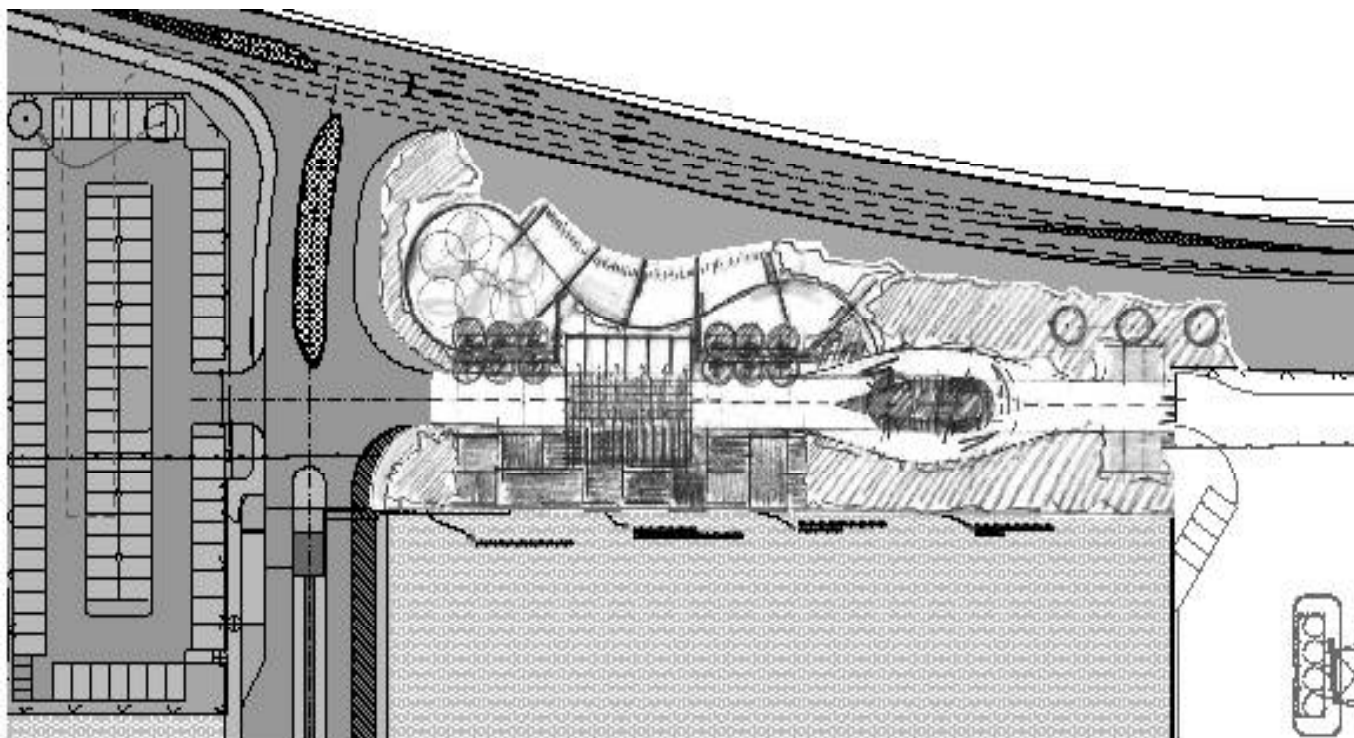
Dále, v návaznosti na přesun vjezdu bude ve vjezdové části areálu zbudován nový objekt vrátnice a expedice a na místo stávajícího vjezdu bude přesunuto parkoviště pro zaměstnance areálu.

Toto bude provedeno v betonové dlažbě s doprovodnou zelení a bude doplněno drobným přístřeškem pro jízdní kola a motocykly zaměstnanců.

Veškeré navrhované úpravy se týkají pouze nevýrobních částí areálu a nebudou mít tedy vliv na stávající výrobní kapacity nebo intenzitu dopravy do areálu Prefy.

Poslední plánovanou úpravou ve vstupní části areálu je dotvoření plochy mezi stávajícím betonovým oplocením areálu a hlavní silnicí, v rámci které bude umístěno ukázkové centrum výrobků společnosti zpracované formou praktických ukázek a doprovázené výsadbou vzrostlé zeleně a dalšími parkovými a sadovými úpravami. Na úpravu této části areálu je v současnosti připravována projektová dokumentace.

Ing. arch. Vojtěch Liška  
AREA group s.r.o.



## LEGENDA:

- betonová dlažba a zahradní úpravy
- betonová dlažba
- betonová dlažba a zahradní úpravy

## STAVBY NA OBLASTI ÚPRAVY ART CENTRUM PREFA ZBŮCH

Přední vjezdové sídlo Prefa Zbůch bude doplněno výhledem obehnaným vzrostlou zelení, doplněnou ukázkou zpracování a přírodním kamenným zábradlím.

V rámci stavebních úprav dojde k rekonstrukci vjezdové části areálu, včetně obnovy rozvodů sítí (splašková a dešťová kanalizace, areálový plynovod a vodovod, rozvody elektřiny a datové rozvody).

Dále, v návaznosti na přesun vjezdu bude ve vjezdové části areálu zbudován nový objekt vrátnice a expedice a na místo stávajícího vjezdu bude přesunuto parkoviště pro zaměstnance areálu.

**ART CENTRUM PREFA ZBŮCH - SADOVÉ ÚPRAVY**  
ARCHITECTONICKÁ @TUDIO - ING. ARCH. PAVEL BOJČEK - PROJEKT 2012

## ZBŮŠSKÝ ZPRAVODAJ vydává obec Zbůch

Redakční rada: Rudolf Hrdlička, Jiří Hájek, Josef Skála, Vlastimil Weber

Kontaktní adresa: Obecní úřad, Náměstí 205, 330 22 Zbůch, tel. 377 931 470

Odpovědný redaktor: Rudolf Hrdlička

Registrační číslo: MK ČR E 14120

Za správnost příspěvků odpovídají autoři.

Vyhrazujeme si právo pravopisných korektur.

Příspěvky jsou bezplatné, honoráře nevyplácíme.

Tisk a grafická úprava:

Dail spol. s r. o., Poděbradova 88, Domažlice

tel. 379 778 700, fax 379 720 163

e-mail: dail@dail.cz

www.dail.cz